

26 Ιουνίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΡΟΥΣΙΩΤΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΛΕΜΕΣΣΟΥ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5925).

5 *Κακόβουλη ζημιά σε περιουσία — Η κυριότητα των αντικειμένων στα οποία αναφέρεται η κατηγορία, αποτελεί συστατικό στοιχείο του αδικήματος το οποίο πρέπει να αποδειχθεί από την Κατηγορούσα Αρχή πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας — Η απουσία ευρήματος του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι τα αντικείμενα δεν ανήκαν στον κατηγορούμενο οδήγησε σε ακύρωση της καταδίκης και σε διαταγή για επανεκδίκαση.*

10 *Η κακόβουλη ζημιά είχε προκληθεί σε έπιπλα διαμερίσματος στο οποίο διέμενε η εν διαστάσει σύζυγος του εφεσείοντα, που αποτελούσε πριν τη διάσταση τη σύζυγική στέγη. Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος και του επιβλήθηκε ποινή προστίμου ΑΚ 100 και διατάχθηκε επίσης να καταβάλει ΑΚ 55,50 έξοδα της Κατηγορούσας Αρχής.*

15 *Λόγο έφεσης αποτέλεσε η απουσία ευρήματος του πρωτόδικου Δικαστηρίου αναφορικά με την κυριότητα ή τα δικαιώματα σε σχέση με την ουσιαστική κυριότητα των αντικειμένων στα οποία αναφερόταν η κατηγορία.*

20 *Το Εφετείο επέτρεψε την έφεση αφού διαπίστωσε την έλλειψη του αναγκαίου ευρήματος, παραμέρισε την καταδίκη και διέταξε επανεκδίκαση της υπόθεσης.*

25 *Η έφεση επιτρέπεται. Εκδίδεται διαταγή για επανεκδίκαση. Τα πρωτόδικα έξοδα της Κατηγορούσας Αρχής να καταβληθούν από τη Δημοκρατία. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα της έφεσης.*

Η έφεση επιτρέπεται, χωρίς διαταγή για έξοδα.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από Μιχάλη Δρουσιώτη ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 7 Ιουλίου 1994 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 1536/92) στην κατηγορία πρόκλησης κακόβουλης ζημιάς κατά παράβαση του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και καταδικάσθηκε από Α. Κορφιώτη Α.Ε.Δ. σε πρόστιμο £100,- και πληρωμή των εξόδων της Κατηγορούσας Αρχής. Ο κατηγορούμενος αθωώθηκε στις κατηγορίες για παράνομη επέμβαση και κοινή επίθεση.

Σ. Δράκος με Ε. Πουργουρίδη, για τον Εφεσείοντα. 15

Κλ. Θεοδούλου, για την Εφεσίβλητη.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ. 20

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Ο εφεσείων και η σύζυγός του βρίσκονταν σε διάσταση από τον Αύγουστο του 1991. Ο εφεσείων αποχώρησε και η σύζυγος διέμενε πια μόνη στο διαμέρισμά της στη Λεμεσό το οποίο είχε αποτελέσει τη συζυγική στέγη. Εκκρεμούσαν μεταξύ τους διαδικασία την οποία κίνησε εκείνη για διάλυση γάμου και άλλη την οποία κίνησε αυτός για επίλυση περιουσιακών διαφορών σχετικά με τα έπιπλα και άλλα συναφή του διαμερίσματος. Πολύ ενωρίς το πρωί της 14 Δεκεμβρίου 1991, ο εφεσείων, κατόπιν ολονύκτιας διασκέδασης, επισκέφθηκε τη σύζυγό του στο διαμέρισμά της. 25 30

Οι περιστάσεις αυτής της επίσκεψης και τα όσα επακολούθησαν αποτέλεσαν την αιτία πρόσαψης εναντίον του εφεσείοντα τριών κατηγοριών για αδικήματα δυνάμει του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154: παράνομης επέμβασης, κοινής επίθεσης και κακόβουλης ζημιάς. Η τρίτη αναφερόταν σε ορισμένα από τα έπιπλα και άλλα συναφή που βρίσκονταν στο διαμέρισμα. Κατόπιν ακρόασης, το δικαστήριο αθώωσε και απάλλαξε τον εφεσείοντα στις πρώτες δύο κατηγορίες αλλά τον βρήκε ένοχο στην τρίτη. Του επέβαλε πρόστιμο £100 και διέταξε όπως πληρώσει £55,50 έξοδα της Κατηγορούσας Αρχής. 35 40

Η έφεση στρέφεται εναντίον της εν λόγω καταδίκης. Προ-

5 βάλλονται δύο λόγοι. Πρώτο, ότι το δικαστήριο δεν προέβη σε εύρημα αναφορικά με την κυριότητα ή τα δικαιώματα σε σχέση με την ουσιαστική κυριότητα των αντικειμένων στα οποία αναφερόταν η κατηγορία. Και, δεύτερο, ότι το δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει εγερθείσες υπερασπίσεις δυνάμει των άρθρων 8 και 10 του Ποινικού Κώδικα, οι οποίες προορίζονταν να αποκλείσουν τη στοιχειοθέτηση ποινικής ευθύνης ακόμα και αν κρινόταν πως την κυριότητα την είχε η σύζυγος.

10 Έλλειπει πράγματι σαφής διατύπωση δικαστικού ευρήματος αναφορικά με την ουσιαστική κυριότητα των υπό αναφορά αντικειμένων. Ενώ επί του θέματος προσήχθη εκτενής αντικρουόμενη μαρτυρία. Κάποιος εξ αντιδιαστολής υπαινιγμός στην απόφαση ότι μερικά μπορεί να μην ανήκαν στον εφεσεϊόντα
15 να θα ήταν ίσως δυνατό να συναχθεί κατά μια ερμηνεία του λεκτικού συγκεκριμένης πρότασης. Αυτό όμως δεν ανταποκρίνεται στην αναγκαιότητα για βεβαιότητα στην εμπέδωση των γεγονότων. Που πρέπει ασφαλώς να αποδεικνύονται πέρα από κάθε λογική αμφιβολία. Χωρίς λοιπόν εύρημα ότι τα αντικείμενα
20 ή οποιοδήποτε από αυτά δεν ανήκαν στον εφεσεϊόντα, η τρίτη κατηγορία δεν μπορούσε να στοιχειοθετηθεί.

Ενόψει της ανωτέρω κατάληξης παρέλκει η εξέταση του δεύτερου λόγου έφεσης. Ο οποίος νόημα θα μπορούσε να αποκτήσει
25 μόνο εάν το δικαστήριο προέβαινε, σε σχέση με το θέμα κυριότητας των αντικειμένων, σε εύρημα αρνητικό για τον εφεσεϊόντα.

Η διαπίστωση περί έλλειψης αναγκαίου ευρήματος επιβάλλει τον παραμερισμό της καταδίκης και καθιστά αναπόφευκτη την επανεκδίκαση στην τρίτη κατηγορία. Εκδίδεται λοιπόν διαταγή
30 ανάλογα.

Τα πρωτόδικα έξοδα της Κατηγορούσας Αρχής να καταβληθούν από τη Δημοκρατία. Καμιά διαταγή για έξοδα έφεσης.

35

Η έφεση επιτρέπεται, χωρίς διαταγή για έξοδα.